

изгасятъ огъньтъ, да не бы, да изгори черквата, тѣ влѣкли, и трошили кой щото докачилъ; въ улицѣтъ ся стъмнило, дѣто не было възможно никой да надникне изъ вратата си, и трѣбвало да ся изнѣсе свѣтлинжъ, но и вънъ имало силенъ вѣтръ, и неможало да ся изнѣсе. Тогава дошло на умътъ на градоначалника една чудна мысль, и той извикалъ: „сѣгражданы! варваритѣ ся обыколили градътъ — припайте съ оружїе да защитите крѣпоститѣ!“, Всичкитѣ ся стремили къмъ крѣпостѣтъ, и като ся въоръжили тичали въ тъмнинѣтъ безъ да виждатъ никого, и ся чудяли на това. Но на заранѣтъ, истиннѣ видѣли непрїятельтъ на полето при черковѣтъ на свѣти мѣченика Христофора, Българитѣ подъ началството на Забрегана (11), не были повече отъ 5,000 ду-

(11) Безименныйтъ списатель, на чудесата въ VII столѣтіе, нарича Заберегана, Каганъ Аварскый, кога всичкитѣ историци пишеть че тази война станала въ 551 год. и Българитѣ отдавна живѣяли въ Пононїѣ, а А-